

"TKP'nin Sesi"

20.Ocak 80

Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. N.Hikmet'i anıyoruz: N.Hikmet'ten neden korkuyorlar (Al.)
2. Basından: Generallerin ultiımatomu (Horizont,3. sayı,) (Er.)
3. Yazı: Harp kışkırtıcılığı ve anti-sovvetizm (Nec.)
4. Basından: Savaş Yolunun 28. sayısı'nı tanıtıyoruz /Öm./

Spikerler: D. / Ö.) Nec.)

"TKP'nin Sesi"

20.1.80.Ali.

NAZIM HİKMET'TEN NEDEN KORKUYORLAR?

S.D. Nazım Hikmet, 8 ciltlik yapıtlarına yazdığı önsözde, şöyle diyor: Bu kitabın yazarı, yüreğini, kafasını, kalemini, boydan boya ömrünü halkına vermiş olmakla övünen sıradan bir Türk şairidir. Öteyandan bu şair, adı, coğrafyası, ırkı, milleti ne olursa olsun, milli bağımsızlık, sosyal adalet, barış için dövüşen her halkın bu uğurlardaki savaşlarını şiirlerinde övmüştür. Onların zaferleriⁿⁱ / Öz halkının zaferleri, yenilgileriⁿⁱ / Öz halkının yenilgileri, sevinçlerini, acılarını Öz halkının sevinçli, acısı bilmiştir...

değün
kutlayacağız

İşte Koca Nazım, 20 Ocakta/78. doğum yıldönümünde de, bu evrensel niteliklerinden ötürü, ölümünden 17 yıl sonra yine, adı, coğrafyası, ırkı

milleti ne olursa olsun, milli bağımsızlık, sosyal adalet, barış için de, dövüşen her halkın bu uğurlardaki savaşlarının için/bu halkların yüreklerinde, türkülerinde ve en başta Türkiye halkının bağrında, savaş alanlarında şahlanıyor, halk düşmanlarının, özgürlük ve kültür düşmanlarının üstüne-üstüne yürüyor.

Nazım Hikmeti'in, canı gibi sevdiği yurdunun ve en/azından kendi halkı kadar sevdiği ezilen halkların kurtuluşu için savaşmış olduğunu, bu savaşta türküleşmiş, bayraklaşmış olmasını, hele hele komünist ülkülerinden milim kadar ödün vermeden, hiçbir zorbalığa boyun eğmeden sürdürdüğü yaşamının tüm kurtuluş savaşçılarına ve sanatını bu savaşa adanmış bütün aydınlara sarsılmaz bir örnek olmasını burjuvazi, gerici-yobaz güçler hiçbir zaman affetmediler. Demirel hükümetinin işbaşına gelmesiyle daha da ağırlaşan bugünkü terör ortamında, komünist şair Nazım Hikmet, onun/halkın bağrından kaynaklanan yapıtları, gericiiliğin

saldırılarına yine hedef oluyor.İlerici,demokratik kamuoyunda sert tepkilere yolaçan,Nazım Hikmetin "Bir aşk masalı-Ferhat ile Şirin"inin önce ertelenmesi,daha sonra da kaldırılması olayı,belleklerde tapta-zedir.Kısaca bu olaya değinmek bile,burjuvazinin,gericiliğin Nazım-dan ne derecede korktuğunu göstermeye yetip te artar da.

Nazım Hikmet,"Bir aşk masalı" adıyla bir bale libretosu vardı.Bu onun Ferhat ile Şirin oyunundan ayrı bir yapıttı.Dünyaca Ünlü Sovyet Azerbaycan bestecisi Arif Melikov,bu bale libretosuna beste yapmak istediğini Nazıma bildirdi ve onayını aldıktan sonra,birlikte çalış-tılar.Yapıtın her sergilenişinde,nerede olursa olsun Melikovla Nazım telif hakkı alırlar.Bu bakımdan da Nazım,yapıtın sahiplerindendir.Türkiye yasalarına göre bile bu böyledir.Bu nedenle adının koreograf, sef ve dekoratörle birlikte duyurulması gerekmektedir.Ama gel gör ki,
Devirrel hükümeti
gericilik,Nazım Hikmet'in adının afişlerde yer almasına bile tahammül

edemeyerek,yobazlığını,çağdışılığını,kültür düşmanlığını bir kez daha simgeledi. Bir Aşk Masalı-Ferhat ile Şirin balesi 1978/79 döneminde Ankara Devlet Opera ve Balesi repertuarına alınmıştı.Büyük güçlüklerle karşın provalar başarılı olmuş,oyuncular ve tüm personel,büyük bir özveri göstermişlerdi.12 Kasım'da AP azınlık hükümeti onaylandı ve yeni Kültür bakanlığına oturan Tefvik Koraltan ilk iş olarak Genel müdürleri çağırdı,devlet kurumlarında bütün izinler kaldırıldı,bütün harcamalar bakanlık onayına bağlandı.Ferhat ile Şirin'in açılışı 5 Aralık'a ertelendi,daha sonra 8 Aralık'a.Oysa 28 Kasım'da açılışın yapılması planlanmıştı.Demirel hükümeti güvenoyunu 25 Kasım'da aldı ve 26 Kasım günü Devlet Opera ve Balesiyle Devlet Tiyatroları Genel Müdürleri Bakanlığa çağırıldı.Yeni Kültür bakanı Koraltan Gürer Aykal'dan Nazım Hikmet adının afiştten çıkarılmasını istedi.Bu olmayınca,Aykal görevden alındı.Sözümüne birçok aramadan sonra AP hükümetinin

Genel Müdürlüğe, müsteşar Emin Bilgiç'in önerdiği İsmet Kurt/^ugetirdi.
 Bu adam"Ben bu göreve gelirim,taş üzerinde taş,^{omuz}~~baş~~ üzerinde baş ~~xxx~~
 bırakmam"diyen MHP eğilimli,sözümüne 25 yıllık bir sanatçıdır.Bu Kurt
 Demirel hükümetince,doğrudan baleyi engellemek için atanmıştı. Bu
 adam,tam MİT'e,MHP'ye özgü yöntemlerle,"aldığımız ihbarlar,kurunda
 yaratılmak istenen anarşi ile ilgili"gibi gerekçelerle,tiyatro bina-
 sını bir polis karakoluna çevirip,kordona aldırdı.Planlı ve hazırlık-
 lıydı.Koltuğuna gelirken,Sözde"güvenliği sağlamak"bahanesiyle,berabe-
 rinde polisleri de getirmişti.Bu sanat düşmanı,sözümüne sanatçı,işini
 bitirince de istifa etti.Planda bu da vardı.

S.D.Bu olayın,planlı olduğunu göstermesi bakımından Kültür Bakan-
 lığı müsteşarı Bilgiç'in sözlerini anımsıyalım.Bilgiç,"Enyakın ~~xxxxxx~~
~~da~~ fırsatta yarıda kalanları bitireceğiz...Milliyetçi hükümetler
 döneminde ne yapılmışsa ve eksik kalmışsa o tamamlanacaktır."diyor.

Yani gerici-faşist karması MC'nin politikası uygulanacak,kültür alanındaki baskılar sürecektir diyor.Dünya çapında en yetenekli besteciler arasında yer alan Dmitri Şostakoviç"Bir aşk masalı-Ferhat ile Şirin" balesi üzerine şöyle demişti:Yaratıcı çalışmayı yapmış olan sanatçılar tam bir ortak çaba örneği sergilemiş ve parçalanamaz bir bütün oluşturmuşlardır.Yapıtta yüce bir hümanizmanın seslenişi duyulmakta, çağın büyük ilerici düşünceleri işlenmekte,insanın kendi halkıyla bağlılığı sergilenmektedir." İşte gericiliğin,burjuvazinin,Demirel hükümetinin korktuğuda bu hümanizmadır,~~bu~~ halkına bağlılıktır ve bu her iki değerinde sembolü durumundaki büyük komünist ozan Nazım Hikmettir,onun adıdır,etkisidir.

Demirel hükümetinin Kültür Bakanlığı koltuğuna kurulan Koraltan, Nazi Almanyasında Ünlü kitap yakma törenlerini çağrıştıran bir görüşe sahip olduğunu,yine ortaya koydu.Nazım Hikmet'e vatan haini diyor.

Nazım Hikmeti devlet tiyatrolarında halka alkışlatmam diyor. Halk yır-
 ınlarının Nazımı alkışladığını, alkışlayacağını kabul etmiş olmasınıⁿ
 farkında bile olmadan sadece Türkiye halkının değil, dünya halklarının
 alkışladığı Nazımın dizelerinin çocukların dudaklarında türkü, tüm
 barış savaşçılarının ellerinde güçlü bir silah, bu savaşlarda etkin
 bir güç kaynağı olduğunu ağızdan geçiriveriyor. Vatan hainliğine ge-
 lince, bunun yanıtını Nazım çoktan vermiştir. Şöyle diyor Vatan haini
 adlı şiirinde: (7^a...)

"Bir aşk masalı-Ferhat ile Şirin" balesinin yasaklanması, kuşku yok
 ki, Nazım'ın kişiliğine ve ilerici kültüre olduğu kadar Sovyetler Bir-
 liğiyle olan Kültür anlaşmasına karşı da bir saldırıydı, bu anlaşmayı
 sabote etmeye yönelikti. ~~Şuanki~~ Bu anlaşma gereğince, balenin çalışma-
 larında besteci Melkov'un yanı sıra, dekoratör Yevgeni Lisik, koreograf
 Anatoli Şekerea gibi, bu alanda dünyaca ün yapmış sanat adamları önem-

... Evet, vatan hainiyim, siz vatanperverseniz, siz
yurtseverseniz, ben yurt hainiyim,
ben vatan hainiyim

Vatan çiftliklerinizse,
kasalarınız ve çek defterlerinizin içindekilerse vatan,
vatanşose boylarında gebermekse açlıktan,
vatan, soğukta it gibi titremek ve sıtmadan

kıvrannaksa yazın,
fabrikalarınızda al kanımızı ~~xi~~ içmekse vatan,
vatan, tırnaklarıyla ağalarınızın,
vatan, mızraklı ilmi halse, vatan polis cobuysa,
ödeneklerinizse, maaşlarınızsa vatan,
vatan, Amerikan üsleri, Amerikan bombası,

Amerikan donanması, tapuysa,
vatan, kurtulamamaksa kokmuş karanlığınızdan,
ben vatan hainiyim...

li rol oynadılar. Bugün Türkiyemizde, TKP MK üyesi komünist ozan Nazım Hikmetin halka malolduğu, yadsınamaz bir gerçektir. Gericiliğin, Demirel hükümetinin ve Nazımın deyimiyle "kasalarını ve çek defterlerini" vatan sayanların saldırısı karşısında, ülke ölçüsünde yükselen direniş ve dayanışma, bunun açık kanıtı değil mi? Demokrasi güçleri, sanatçı örgütleri, meslek kuruluşları, yığın örgütleri, sendika temsilcileri bu direnişte omuz omuzaydı. Bu direnişte, Tİ-SAN, DETÇA, İşçi Kültür Derneği, TÜM-DER, Türkiye Yazarlar Sendikası, Sanatçılar Briliği, Karikatürcüler derneği, FİLM-SES, YÖN-SES, Sinema Yazarları Derneği, Arkeologlar derneği ve halkevleri gibi sanat, kültür ve meslek örgütleri; TÖB-DER, TÜTED, TUS-DER, TRT-DER, İstanbul Barosu, Çağdaş Hukukçular Derneği, Çağdaş gazeteciler derneği, Ankara Tabibler Odası, Makina Mühendisleri Odası, Köy-Koop, Halk-Koop, Ankara Birlik gibi meslek ve yığın örgütleri ve işçi sınıfının, başta DİSK olmak üzere Maden-İş, Baysen, Bank-Sen,

Aster-İş, Petkim-İş, Tek Ges-İş, Dev Maden-Sen, Tüm Has-İş, Petrol-İş, Beton-İş, Yeni-Haber-İş, Dev Toprak-İş, Sosyal-İş ve Enerji-İş gibi güçlü sendikal örgütler komünist ozan Nazım Hikmeti, ilerici kültürü birlikte savundu ve sanata yapılan bu azgınca politik saldırıyı var güçleri ile kınadı. Bu bir bakıma, tüm yaşamını ve sanatını halkının ve dünya halklarının kurtuluş davasına, komünizm ülkülerine adanmış büyük ozanın 78. doğum yılının/kutlanmasıydı, buna bir politik hazırlık oldu. Bu aynı zamanda, ülkemizi içinde bulunduğu cehennemden, yığınları ezgiden, Türkiyemizi bunalımlardan kurtaracak olan bağımsızlık ve demokrasi güçlerinin erki için de kavgaydı. Yobaz, gerici, işbirlikçi güçleri altetmek, asalakları tepelemek, ancak tüm demokrasi güçlerinin elbirliğiyle olasıdır. Bu yolda, şaşmadan ileri!

20.1.80

"TKP'nin Sesi"

Generallerin ultiyatomu

(Bu yazı DAC'nde yayınlanan haftalık "Horizont" dergisinin üçüncü
"Generallerin ultiyatomu" başlıklı bir yazı sayısında
sayısında yayınlanmıştır.) Yazıda şöyle deniyor:

Yeni yılda Türkiye'de politik yaşam gürültülü başladı. 2 Ocakta Cumhurbaşkanı Korutürk ordu üst yönetiminden bir memorandum aldığını ve bu memorandumda ülkedeki istikrarsız politik durum nedeniyle parlamentoda temsil edilen partilerin "acil önlemler" almaları istendiğini açıkladı. Ankara'da ilk uyarı olarak yorumlanan, Genel Kurmay Başkanı, Kara, Hava ve Deniz kuvvetleri komutanlarının ve Jandarma genel komutanının mektubunda politikacılar 1974'ten bu yana tırmanan terörizme karşı etkin savaş vermemekle suçlanıyor, ~~ve~~ "anarşi ve bölücüğe" karşı hemen etkin önlemler alınması isteniyor.

Memorandumda açık olarak belirtilmemesine karşın, generallerin bu çıkışı Türkiye başkenti politik çevrelerinde genellikle ordunun erke ekoye-

ması yolunda bir tehdit olarak yorumlanıyor. Bu arada 1971 yılı anımsatılıyor. O zaman da, ordunun başında bulunanlar yine terörizmi hedef göstererek doğrudan doğruya günlük politikaya katılmışlardı. Onların kontrolünde bir hükümet kurulmuştu ve buna "partilerüstü hükümet" demişlerdi. Ama bu hükümette yeralanların tümü sağcı bir doğrultu izliyorlardı.

Ankara'da çok sayıda politik gözlemci Türkiye Ordusu üst yönetiminin bu çıkışının, ABD emperyalizminin Doğu Akdeniz bölgesinde yeni bir askersel blok çatıstarmak girişimiyle ve bu bölgede kendi askersel gücünü artırma planlarıyla sıkı sıkıya bağlı olduğunu belirtiyor. Generallerin bu çıkışından birkaç gün sonra ABD Harp Bakanı yardımcısı James Sienna Ankara'ya geldi. ABD, Türkiye'ye ileride yapacağı ekonomik ve askersel yardıma karşılık olarak Türkiye'yle buradaki üslerini garanti altına alan bir anlaşma bağladı.

İllegal koşullarda savaşım veren Türkiye Komünist Partisi (TKP)'nin

generallerin memorandumuyla ilgihi bildirisinde, "bu, ülkemizde politik bunalımda yeni bir aşamadır" diye vurgulanıyor. TKP şöyle diyor: "Egemen sınıflar bu koşullarda, bir yandan burjuvazinin değişik politik güçleri arasındaki çatışmaları gidermek, öte yandan halkın ilerici ve demokratik örgütlerine, en başta sınıf sendikalarına saldırmak ve yeni zorbalık yasalarıyla, DGM'lerle demokratik hak ve özgürlükleri kaldırmak yolundan yürüyor. Militarist klik, bu dayatmayla, en geniş demokratik güçlerin eylem birliğini önlemek, yığın hareketinde devrimci bir yükselişin önünü kesmeye çalışıyor. Militarist klik, halkımızın, gençliğin anti-faşist yığinsal gösterilerini anti-komünist çarpıtma ve demagojiyle "anarşi", "bölücülük", "Ayaklanma provası" olarak karalamaya yelteniyor, bununla, halkımıza dayatmak istediği zorbalığı gizlemeye çalışıyor. Bu girişiminde, CIA güdümlü "sol" maskeli grupların, maoculararın terörcü eylemlerinden yararlanıyor."

bir
Görülüyor ki, generaller 1979 Kasımında büyük burjuva partisi olan AP'nin Süleyman Demirel başkanlığında kurduğu hükümete büyük ümit bağlamıyorlar. Bunun birkaç nedeni olabilir. Demirel başkanlığında daha önceleri kurulan hükümetler deneyimi bunlardan biridir. Önemli nedenlerden biri de AP'nin parlamentoda çoğunlukta olmamasıdır. Bunun için AP, Milliyetçi Hareket Partisi de dahil küçük aşırı sağ partilerin desteğini arıyor. Bilindiği gibi MHP'ye bağlı "bozkurtlar" ise politik terörizmin ön sıralarında yürüyorlar.

Öte yandan generaller AP'nin bu küçük partilerle yaptığı işbirliğinin, onun 1979 son baharına kadar başbakanlık görevinde bulunan Ecevit'in sosyal-demokrat yönelimli Cumhuriyet Halk Partisi'yle ilişkilerinin gergin olması nedeniyle gelecek için bir istikrar vaatmediğini de gözönünde bulundurabilirler. Şimdi generaller Cumhurbaşkanı Korkutürk'le yaptıkları görüşmede AP ile CHP'den oluşacak bir "büyük koa-

lasyon^u kurulmasını istemişlerdir. Bundan ötürü Korutürk'ün Demirel ve Ecevit'le generallerin memorandumu üstüne yaptığı görüşmeden hemen sonra CHP'nin anarşiye karşı önlemler paketini parlamentoda destekleme kararı alması Ankara'da generallerin ultimatoma boyun eğme olarak yorumlanıyor.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Savaş Yolu gazetesinin 28'inci sayısı ~~çıkıxxx~~ daha basım evinde polislerce toplatıldı. On bini aşkın gazeteye el kondu. Bugüne kadar, Savaş Yolu'nun bir çok sayısı mahkeme kararıyla toplatılmış, yazı işleri müdürleri tutuklanmış, Savaş Yolu'nu çıkaranlar her türlü teröre yiğitçe göğüs germişlerdir. Onlar, ilk yazı işleri müdürleri Ali İhsan Özgür'ü bu yiğit savaş yolunda toprağa vermiş, ama onun elindeki bayrağı yere d şürmemişlerdir.

Tüm bu baskıların arasında, 28. sayının böylesine yasa dışı ve basım evinde toplatılması niçin özel bir önem taşıyor? Çünkü, polis bu sayının yığınlara ulaşmasını her ne pahasına olursa olsun önlemek istemiştir. Savaş Yolu'nun bu sayısı, bir süredir, ~~kendilerini~~ "köpeksiz köyde değneksiz gezen" İşçinin Sesi bozguncularına etkin yanıtları içeren yazılarla doluydu. Türkiye devrimci güçleri, ~~artıkxxxx~~ küçük burjuva şımarıklığına, giderek yozlaşan bu parti d şmanlarına Savaş Yolu'nun 28'inci sayısıyla "dur" diyordu. Yürükoğlu'nun kendi açık itirafıyla kanıtlanan ^{bir olguyla,} egemen sınıfların bozgunculara yeni bir yardımıyla karşı karşıyayız.

İdeolojik savaş politik savaştan ayrı değildir, ona sınıksız bağlıdır. Bu bizim Leninci ilkemizdir. Gerçek yaşamda bu ilke işte böyle somutlanıyor. Politik d şmanlarımız, egemen sınıflar, sapmalara karşı savaşta bizim, işçi sınıfının elini-kolunu bağlamaya çalışıyor. Şimdi basın özgürlüğünü çiğneyenlere, işçi sınıfı basınına karşı yeni saldırılara geçenlere karşı savaşla, parti düşmanlarına, bozgunculara karşı savaş üst üste çakışmıştır. İngiltere'deki gurupçuğun şefi Yürükoğlu'nu sergileyebilmek için, İzmir'de basım evini basan polis şefini ve hükümeti sergileyeceksin...Bunun tersi de doğru.

DD. bu yayınıımızda, ~~ix~~ Savaş Yolu'nda çıkan "sol"oportünizm ile Lenincilik aynı kaba sığmaz başlıklı yazının özetini dınyeceksiniz.

xx Savaş Yolu yazarı, daha sonra da, bu gurupçuğun, düne, hatta
ve 101'inci
partiye karşı saldırıya geçtiği 100'üncü sayıda bile ~~xxxxxxxxxx~~
bağlılık yemin ettiği TKP programı ve Konferans kararları için
ağızına geleni söylediğini belgeleriyle kanıtlıyor. 2 ay içinde
bu 180 derecelik dönüşün iç yüzünü açıklıyor. Yazı şöyle sürüyor:

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin SESİ:

Pazar

20.1.1980 Nec

Yazı: Harb kışkırtıcılığı ve anti-sovyetizm

D.D., Amerikancı, NATO'cu, sıkıyönetimci hükümetin başı Demirel geçen hafta Genel Kurmay başkanı ve kuvvet komutanlarıyla yaptığı 3 saatlik görüşmeden sonra, harbe hazırlanmada kimin kime karşı sorumlu olduğu yolunda bir açıklama yaptı. Anarşi, bülücülük derken Demirel açıkça bir "harbe hazırlanmak"tan söz etti. Hemde kısa bir süre önce "bir ultimatom" veren generallerle 3 saat görüştükten sonra. Harbe hazırlanma, neden, kime karşı? Her yurttaşın kafasında birden beliren bu sorulara Demirel'in üstü kapalı açıklaması yanıt vermedi. Ama, Demirel'in "Son Havadisine, Amerikan İTT komisyoncusu İlıcak tekelinin "Tercüman"ına, faşist "MHP'nin Hergün'ne", Maocu Perinçek'in "Aydınlık"ına, tüm boyalı burjuva basına bakıldığında bu soruların yanıtları hemen göze çarpıyor. Bu gazetelerin sayfaları

emperalist propagandanın, barış ve yumuşama düşmanlarının Afganistan-
daki olaylar etrafında ürettikleri dağlar gibi yalan ve spekülasyonlarla dolu. Azıllı gericisinden "ılımlısına" kadar tüm burjuva
basını ABD emperyalizminin bu yalan ve spekülasyonlarına yüzüstüce
bir anti-sovyetizmle, anti-komünizmle örerek veriyor. Büyük komşumuz
halkımızın 'karagün dostumuz" diye bildiği Sovyetler Birliğine karşı
almaz bir biçimde iftira kampanyası yürütüyor ve açıkça harp kışkırtıcı-
lığı yapıyor. Afganistan halkına, onun yasal hükümetinin isteği
üzerine, Anlaşmalar ve BMÖ'nün Yasa hükümlerine uygun olarak Sovyet-
ler Birliğinin yaptığı ekonomik, politik, diplomatik, bu arada asker-
sel yardımını "içişlere mühadale", "işgal"miş gibi göstererek "Dün
Afganistan, yarın İran ve Türkiye mi?" diye hayasızca bir kışkırtı
savuruyor. Bütün bunlar nasıl bir ortamda ve zamanda yapılıyor?

Hükümetin başı Demirel'in "harbe hazırlanma"dan söz etmesinden birkaç gün önce Ankarada ABD ile Türkiye arasında yeni bir gizli, kölelik anlaşması imzalandı. Bu Anlaşmayla ABD'nin Türkiye toprakları üzerinde yeni askersel üsler, atom harmanları kurulması, mevcut ABD ve NATO üslerinin de genişletilerek yeni silah ve araçlarla dolatılması öngörülüyor. Federal Almanyanın resmi Haber Ajansı bunu açıkça dünyaya duyurdu. Aynı günlerde Türkiyenin Birleşmiş Milletler temsilcisi Orhan Eralp Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanmış olan ve iki komşu ülke arasında dostça ilişkilerin geliştirilmesini öngören Siyasal Belge'nin gözden geçirileceğini söyledi. Bu sorumsuz ⁿⁱⁿ açıklama, ABD başkanı Kartır'ın Sovyetler Birliği ile Amerika arasında imzalanmış olan bir dizi anlaşmayı tek taraflı bozmasından sonra yapılması elbette bir raslantı değildi. Eralp'ın, gözden geçirileceğini söylediği Siyasal Belge'de, iki komşu ülke ve halk arasında

iyi ilişkilerin temel taşını oluşturarak şöyle bir ilke yer alıyor: "Her iki ülke topraklarının, kara sularının ve göklerinin, birbirlerine karşı saldırı amacıyla kullanılmasına izin vermiyeceklerdir"

Şimdi, bu ikenin yer aldığı belgeyi "değiştireceğim" demek, Türkiye topraklarının SB'ne karşı saldırı amacıyla kullanılmasına "izin veriyoruz" demektir.

Türkiye hükümetinin Siyasal Belge karşısındaki tutumu ile Afganistan olaylarının hiç bir ilgisi yoktur. ABD ile şimdi imzalanen ve topraklarımızı SB'ne karşı saldırı amacıyla emperyalistlere daha da açan bu anlaşmanın görüşmeleri yıllardır sürüyor. Eralp'in sözleri, Türk işbirlikçi çevrelerinin yaptıklarını ilân etmekten başka ~~bir~~ anlam taşımıyor.

Türkiye topraklarındaki mevcut 100'den fazla saldırı üsleri

ve yeni kölelik anlaşmasıyla kurulacak yenileri kime karşıdır, kimin elindedir? Bu üsler ve atom harmanları ABD'nin elinde, komutasında Sovyetler Birliğine, İrana, ulusal kurtuluş savaşı veren Arap halklarına karşıdır. Türk -Sovyet ortak belgesini gözden geçirmek isteyen Türkiye hükümeti çevreleri, antına imza attıkları anlaşmaları, sözleşmeleri, bu arada komşumuz Sovyetler Birliğiyle imzalanmış olan anlaşmaları, ilkleri çiğneyegelmişlerdir. Şimdi Demirek hükümeti, Siyasal Belgeyi gözden geçireceğiz demekle, bunu fiilen gerçekleştirme eğiliminde olduğunu açıkça gösteriyor.

SBKP MK Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu başkanı Leonid İlyiç Brejnev yoldaş 12 Ocak günü "Pravda" gazetesini muhabirinin sorularını yanıtlarken ~~şunu vurgulamıştır~~ Kartır yönetiminin bir dizi Sovyet-Amerikan anlaşmasını tek yanlı bozma kararıyla ilgili olarak şunu vurgulamıştır:

"Kartır yönetiminin bu tür davranışları yüzünden dünyada, ABD'nin devletlerarası ilişkilerde güvenilmez bir taraf olduğu, yöneticileri bazı iştahların, kaprislerin dürtüsüyle, duygusal patlama veya o andaki çıkarları dar çerçevede kavrama alışkanlığıyla hareket eden ve her an kendi uluslararası yükümlülüklerini çiğneyebilen, imzaladığı anlaşma ve sözleşmeleri bozabilen bir devlet olduğu kanısını giderek güçlendirmektedir..."

ABD yönetiminden sonra, Demirel hükümetinin de Türkiye ile komşumuz Sovyetler Birliği arasında imzaladığı ^{nan} anlaşmaları

"gözden geçirme"ye kalkışması Türkiyeyi uluslararası ilişkilerde güvenilir bir taraf, bir devlet yapacağı, Türk-Sovyet ilişkilerini olumsuz yönde etkileyeceği ve her şeyden önce her iki ülke ve halkın çıkarına olan karşılıklı işbirliğine büyük zararlar vereceği açıktır.

Brejnev yoldaş, Sovyetler Birliğinin ilkesel Leninci dış politikası üzerinde dururken, ülkesinin tüm uluslararası anlaşmalara, devletlerarası ilişkilerde yerleşmiş olan uluslararası hukuk sistemine, iki ^üanlaşmalara sıkı sıkıya bağlı kaldığını, bunlardan doğan yükümlülüklerini eksiksiz yerine getirdiğini belirterek "Biz sözümüzün eriyiz" demiştir. Büyük Lenin'in ülkesi Sovyetler Birliği daha Ulusal Kurtuluş Savaşı yıllarında emperyalist salgıncılara, Amerikan mandacılarına karşı ~~halkımızın~~ silah elde savaşıyor halkımıza her türlü, bu arada askersel yardım yapmakla "sözünün eri"olduğunu, halkımızın güvenilir dostu olduğunu kanıtlamıştır.

Halkımız için bir ölüm-kalım ²6 zor günlerde Türkiye Büyük Millet Meclisinin Sovyetlerden yardım isteği Lenin'in başında bulundu ilk işçi-köylü devletiçe eksiksiz yerine getirilmiştir. Sovyet halkının bu değer biçilmez yardımı konusunda Atatürk Lenin'e yazdığı mektupta şöyle demiştir: "Ulusal bağımsızlık savaşında Türkiye için en güçlü destek olan Federatif Rus Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti ile kardeşlik bağlaşması, yüce kurtuluş amaçlarına ulaşma yolunda çok büyük bir güvencedir..."

~~Bugün~~ Bundan 60 yıl önce halkımıza, ulusal kurtuluş savaşımıza yapmış olduğu yardımı, bugün Leninin ülkesi Afganistan halkına, Afgan devrimine, devrim kazanımlarının korunması davasına yapıyor.

~~Halkımız~~ TKP MK'nin 131 Aralık 1979 günlü bildirisinde de vurgulandığı gibi "Türkiye halkı, karagün dostumuz Sovyetler Birliğinin

ulusal kurtuluş savaşımıza yardımlarını unutmamıştır".

Evet halkımız, işçi sınıfı, tüm ilerici güçler SB'nin bu dost-
 ça yardımlarını unutmamıştır. İskenderun Demir-Çelik, Aliaga Rafi-
 nerisi, Seydişehir Alüminyum Kombinasında, Bandırma, Artvin fabri-
 kalarında, Arpaçay ve diğer barajlarda somut olarak görüyor. Ve
 yüzbinlerce üyesi adına işçi sendikaları, demokratik yığın örgüt-
 leri, ilerici gençlerimiz ve aydınlarımız, tek sözle Türkiye halkı-
 nın ezici çoğunluğu Afganistan devrimiyle dayanışmalarını dile
 getiriyor. Sovyetler Birliğinin Afgan ^{halkına} ~~devrimine~~ yaptığı yardıma
 yüksek bir değer biçiyor ve bunu enternasyonalist dayanışmanın somu-
 r görevini yerine getirilmesi olarak değerlendiriyor.

D.D, Yazımızın başında, Demirel'in harbe hazırlanmada kimin kime karşı sorumlu olduğu yolunda açıklamalar yaptığını belirtmiştik. Başbakan, savaş hazırlığında komutanların kendisine ~~bu~~ karşı sorumlu olduğunu söylemiştir. Gerçekten kim kime karşı sorumludur?

Harbe yeltenecek olan her kimse bilmeli ki, halkımızın, tüm dünyadaki barış güçlerinin karşısında sorumlu olacaktır. Barışa karşı suç işliyenler halkların elinden yakalarını kurtaramazlar!

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA DERGİSİ